

ואת האור שבך השארת כאן

האחות שני בשם מחלקה פנימית ב' פוריה

ואת האור שבך השארת כאן,

גם כשאת הלכת מכאן

הטוב שבך עוד מהדהד,

בכל פינה, בכל לב....

רוית שלנו,

הרוח שמרגיעה כשיש סערה, היד שנוגעת בעדינות בדיוק במקום הנכון, המבט שרואה את מה שהלב מסתיר.

המבוגר האחראי, זאת שפונים אליה לשאול, להתייעץ, להישען.

שילוב נדיר של נשמה גדולה, ידע, וחיוך שמעניק תקווה.

רוית חיבקה במילים, הדריכה מתוך נדיבות, הקשיבה מהלב ותמיד מצאה את הדרך להאיר גם את הפינות החשוכות ביותר.

מעבר לכל היא הייתה אמא,

ארבל, שחק, ליאם, אולי אתם לא כל כך מכירים אותנו, אך אנחנו מכירים אתכם, והסיבה

לכך היא שאמא שלכם לא הפסיקה לדבר עליכם...

הייתם מקור גאווה, האהבה הכי גדולה שלה בחיים.

לנו רוית הייתה אמא במחלקה, מי שתמיד יש לה מקום בשבילך גם כשאתן זמן, מי שזוכרת

מתי יש משמרת קשה, מי ששמה לב שאת שותקת יותר מהרגיל...

מי שהעירה על מנת ללמד ולעזור...

בשבילי רוית הייתה עוגן גם ברגעים אישיים והכי חשובים.

בתקופה בה אני עצמי הייתי בשבר-היא הייתה שם, בשקט שלה, ברגישות שלה, בנוכחותה.

היא ידעה לזהות כאב גם כשלא אמרתי מילה, היא הייתה לי יציבות כשהכל בפנים רעד...

החוסר שלך מורגש בכל מבט, בכל פינה, בכל רגע, והכאב אינסופי.

המשך בעמוד הבא

האור שבך – המשך

ואנחנו לא נפסיק לחפש אותך, אז תשלחי לנו מדי פעם סימנים שנדע שאת שומעת....
צוות מחלקת פנימית ב' וכל מרכז רפואי צפון מרכינים ראש, אנחנו שבורי לב וחסרי מעוף כי משהו בנו נשבר, ואין מרפא.

אך נישא אותך תמיד איתנו, בכל החלטה, בכל משמרת, בכל חיבוק שניתן אחד לשניה, בכל רגע שבו נבחר בטוב...

אנו מבטיחים לך כצוות, כחברים, כמשפחה שנוצרה בין קירות המחלקה שלא ניתן למה שבנית להיעלם, נמשיך בדרכך.

נמשיך לראות כל אדם כמו שאת ראית-בעיניים טובות, בלב פתוח.

נמשיך להיות שם אחד בשביל השנייה כמו שאת היית שם בשביל כל אחד מאיתנו.
נמשיך להאמין באנושיות, בחמלה, בטוב
וזה יהיה הכבוד הכי גדול שאנחנו נוכל לתת לך-לחיות את הערכים שלך גם כשאת אינך.
רוית, את לא תיעלמי, לא תישכחי, ולא תכבי.
האור שלך לא יכבה לעולמים, גם בלכתך את משאירה אחריך שובל של טוב, של רוק, של
עומק ואהבה.
אוהבים אותך, הצוות שלך- תמיד.